

„Kihez hasonlítsam ezt a nemzedéket? Hasonlít a tereken tanyázó gyerekekhez, akik odakiáltják a többieknek: *Furulyáztunk nektek, de nem táncoltatok, siratót énekeltünk, de nem jajgattatok. Eljött János, nem eszik, nem iszik, s azt mondják rá, hogy ördöge van. Eljött az Emberfia, eszik is, iszik is, s azt mondják rá, lám a falánk, iszákos ember, a vámosok és a bűnösök barátja. A bölcsesség azonban igazolja magát tetteivel.*”

Először is megállapítom, hogy elég hiteles ez a szentírási rész, mivel Gromonnál is szinte ez szerepel. Első hallásra talán idegenül hangzik a „szentírástól”. Tereken tanyázó gyerekek kiabálnak oda. Rövid, de velős rész.

Egy nemzedékről szól. Kibúvót keres ez a nemzedék? Az egyik túl sprőd, a másik nagyon „világinak” tűnik. Tán nem illeszthető bele az egyházi gondolkodásba? Talán fájdalmas az aszkétát követni? Ha belegondolunk, túl sokat kell a másikért feladni?

A ma embere foglalkozik önismerettel, keresi, hogy mi az útja, mi az, ami személyiségéhez passzol. Jámborabbak azt is mondják, mire hívja az Úr. Van, akit az ószövetségi ígéretek és félelmek terelgetnek az úton. De – azt gondolom - többen vagyunk, aki megláttuk, majd megismertük Jézus szándékait és rajta keresztül kitárult az ég egy parányi pontja, ahol megláthattuk Istent. Az álmok, remények, küzdelmek a bölcsesség által valósággá érhet.

A legkézzelfoghatóbb a jelenemben a száz testvér ajándék, aki bízik bennem és én is bízhatok másban. Aki példa lehet számomra, és akinek példája lehetek. Láthatom, hogy miként nő valaki az Isten jelenlétében. Érezhetem, hogy tudom fölülmúlni önmagamot.

Kérem számunkra a bölcsesség erejét.

Vágó Laci (Érd)

„.....Eljött János, sem nem eszik, sem nem iszik, és azt mondják: *Démon szállta meg!*” Eljött az Emberfia, eszik és iszik és, azt mondják: *Nézzétek csak! Falánk és iszákos ember, vámosok cimborája, és bűnösöké! A bölcsességet azonban művei igazolták.*”

Keresztelő János és Jézus a nemzedékük megtéréséért dolgoztak. János kemény böjtökkel, Jézus fehér asztal mellé ülésekkel próbálkozott. Jézus szabadabb magatartása az evés, ivás tárgyában megbotránkozást váltott ki. A Keresztelő aszkéta életmódja felől nézve, Jézus „falánk és borissza” embernek látszott. Jézus maga törekedett az egyszerű emberekhez igazodni. Normális emberi életet élni, odáig megy, vállalja, hogy „a vámosok és utcanők barátja” (Mt 11,19). Jézus itt nem a szegények és betegek javára diszkriminál, hanem a bűnösök javára. Jézus életformája mai szóval élve polgárpukkasztó volt. Felvállalta a megbotránkozók ítéletét. „A bölcsességet azonban művei igazolták” (Mt 11,19). Ebben az esetben a bölcsességet, Istennek tetsző cselekedetei igazolták.

1. Milyen szerepe van az életben az evésnek, ivásnak?
2. Milyen alapon barátkozom az emberekkel?
3. Bölcsességem milyen fogára engednek következtetni az Istennek tetszés vonatkozásában?

Mlecsenkov Angel

